

[Holstein.]

verende, at det i og for sig er tilstrækkeligt til ganske at tage Grunden bort fra den højtærede Landbrugsministers Vægring ved at suspendere Udvalgets Medlemmer, saa længe Retssagen staar paa.

Det blev jo udtrykkeligt fremhævet i Retsmøderne, at nogle af Medlemmerne ikke aflagde Forklaring som Vidner, men som eventuelt sigtede. Altsaa, det offentlige mener, at hvad der allerede foreligger i Sagen, er af en saadan Beskaffenhed, at det er muligt, at det offentlige paa dette Grundlag vil rejse Tiltale mod nogle af Kreatureksportudvalgets Medlemmer. Jeg synes, at naar dette er Tilfældet, naar med andre Ord deres retslige Uangribelighed er draget i Tvivl af Retsmyndighederne, saa vil det være stemmende med almindelig Redelighedshensyn i offentligretlige Forhold, at man suspenderede de paagældende, saa længe Retssagen staar paa, og indtil det er afgjort, om der vil blive indledet Retssag mod dem, og hvilket Udfald denne Retssag faar.

Men endvidere er det oplyst i Retsmødet, at der har været benyttet en fuldkommen misvisende, urigtig og vildledende — som man i sin Tid sagde det under Omtalen af 9. Juli-Erklæringen i Landmandsbanken — Udtryksmaade i den offentlige Redegørelse fra Kreatureksportudvalget i Oktober. Jeg vil her minde om, at det i denne Erklæring bl. a. hed: „Med Hensyn til Autorisationen til Statsopkøbene maa Udvalget anføre, at Opkøbene til Eksport til Tyskland, Marokko, Belgien og Rusland samt til Frysning til Eksport til Belgien og Rusland foregaar paa den Maade, at Udvalget antager dertil kvalificerede Folk mellem anerkendte Eksportører, og Udvalget betaler en fast Pris til Opkøberne pr. opkøbt Kreatur.“ Det er oplyst, at disse Opkøbe aldeles ikke eller kun i begrænset Omfang foregaar paa den Maade, at Udvalget antager „dertil kvalificerede Folk mellem anerkendte Eksportører“, for det var faste Funktionærer hos de Kreatureksportører, som var Medlemmer af Kreatureksportudvalget, der blev udtaget og benyttet til Opkøb, og altsaa ikke „anerkendte Eksportører“. Det er saaledes en fuldkommen urigtig og misvisende Betegnelse. Saa ved jeg godt, at man bagefter har sagt fra anden Side i Udvalget: Ja, men vi vilde overlade til de paagældende Kreatureksportører at bestemme, hvem der skulde være Statsopkøbere, og det har de ordnet, som de syntes. Men dette berettiger aldeles ikke Udvalget til i en offentlig Redegørelse at angive, at Stats-

opkøbene bliver overladt til dertil antagne kvalificerede Folk mellem anerkendte Eksportører, naar det er Kreatureksportudvalgets Eksportørers egne private faste Funktionærer.

Endelig er det ogsaa oplyst, at Summen af de Gennemsnitsfragter, der er givet Tilskud til af Kreatureksportudvalget, det vil altsaa sige af Staten, er saa stor, at der er Overskud. Nu hedder det saa bagefter, at dette Overskud skal fordeles, og det skal gaa tilbage, men der staar ikke noget i Redegørelsen om, hvor de Penge er gaaet hen, eller om at de skal tilbagebetales. Altsaa, ogsaa her en misvisende Fremstilling af Fakta.

Det er derfor meget forstaaeligt, at Politiaadvokaten over for Sekretær Høgsbro Holm, som jeg formoder er Hovedforfatteren til den offentlige Redegørelse, gjorde gældende, at den paa væsentlige Punkter var saa uheldig og misvisende som vel muligt. Men naar alt dette allerede er kommet for Dagen i det første Retsmøde, saa har man maaske Ret til ud fra disse Indicier at regne med, at naar Sagen gaar sin Gang og bl. a. Forholdene med Hensyn til Eksporten til Belgien bliver fuldt oplyst, saa bliver Stillingen ikke bedre.

Endelig vil jeg minde om, at en af de eventuelt sigtede, som altsaa ikke kunde aflægge Forklaring som almindeligt Vidne, nemlig Kreatureksportør Lundgaard, for ikke mange Aar siden blev dømt af en tysk Underinstans for Bestikkelse af tyske Toldfunktionærer. Dommen blev ganske vist appelleret til højere Instans i Tyskland, og denne frifandt ham. Men den frifandt ham ikke med den Begrundelse, at han ikke havde bestukket, men frifandt ham med den Begrundelse, at han var dansk Statsborger, og at det var danske Interesser, det var gaaet ud over, og derfor mente den tyske overordnede Instans ikke, at det tilkom den at dømme ham. Men de bestukne tyske Statsborgere, Funktionærerne, de blev dømt. Jeg husker ikke, om der var en eller to, men jeg tror, det var to; i alt Fald blev den ene dømt ret strengt, og saa vidt jeg ved, tog han sig selv af Dage i Fængselet.

Det er altsaa en dansk Kreatureksportør, for hvis Vedkommende det er in confesso, at han har bestukket, som nu sidder som statsanerkendt Medlem og Tilidsmand i Kreatureksportudvalget og er blandt den udvalgte Skare, som har 70 pCt. af Danmarks Kreatureksport til Udlandet. Jeg synes, at dette ud fra almindelige Retsbegreber og offentligretlige Moralbegreber er graverende nok. Det er i hvert